

REVISTA
DE L'OBRA
CULTURAL BALEAR

Es Molí

Nou

VILAFRANCA DE BONANY

SETEMBRE 1986

NÚMERO 4

DESTITUCIÓ DEL

BATLE

CAUSES DE LA DESTITUCIÓ:

- * INVADIR PROPIETATS PRIVADES I REALITZAR OBRES FORA DEL PROJECTE PRESENTAT.
- * PROHIBIR L' ACCÉS A LA DOCUMENTACIÓ MUNICIPAL.
- * NEGAR-SE A ADMETRE MOCIONS, PRESENTADES PER L' OPOSICIÓ.
- * FAVORITISME EN LA CONTRATACIÓ DE PERSONAL MUNICIPAL I EN LA CONCESSIÓ DE LICÈNCIES D'OBRES.
- * CONCESSIÓ DISCRIMINATÒRIA DE SUBVENCIONS.
- * ABÚS DE PODER I ESPERIT ANTIDEMOCRÀTIC.

PSM, UM I CATALÀ LA DEMANEN.

EL BATLE ES NEGA A FER DECLARACIONS DEL TEMA.

OBRA
CULTURAL
BALEAR
DELEGACIÓ DE VILAFRANCA
ES MOLI NOU

"ES MOLI NOU"
Revista de l'O.C.B.
Dip. Leg. PM-366-1986
C. Santa Bàrbara, 16
Vilafranca

HO HAN FET POSSIBLE:

Francesc Amengual.
Caterina Barceló.
Miquel Barceló.
Antònia Bauzà.
Caterina Bauzà.
Francesca Bauzà.
Joan Bauzà.
Antònia Bover.
Llorenç Bover.
Bel Campomar.
Tomeu Català.
Miquel Febrer.
Damiana Huguet.
Antoni Nicolau.
Sebastià Nicolau.
Jaume Nigorra.
Jaume Rabassa.
Maria Sansó.

COL.LABORACIONS ESPECIALS.

Gabriel Cañellas.
Pere Fons.

IMPRIMEIX "APOSTOL I CIVILITZADOR"
(PETRA)

"L'AMABILITAT" DEL BATLE

Com a medi de comunicació local, és un dels nostres propòsits i al mateix temps deure, l'informar als lectors de tot quan succeeix dins el terme municipal de la nostra Vila. Tasca que sovint, i degut a la nostra manca de professionalització dins el món del periodisme, no podrem complir al màxim com seria de desitjar per la nostra part.

Aquesta sempre entesa afició a informar no resta el que de tant en tant, i sempre a títol personal, alguns dels nostres redactors o col.laboradors puguin decidir-se a acompanyar una crònica informativa amb un article de crítica cap els caires que creguin més oportuns. Sobre aquest punt sempre deixam ben clar, al peu dels editorials, que l'opinió personal de qualsevol redactor o col.laborador de "ES MOLI NOU", no té perquè identificar-se amb la de la revista. Per desgràcia seva, el nostre batle no ho ha entés així.

Entenem que té tot el dret del món a rehusar fer declaracions o donar explicacions als medis de comunicació, quan cregui convenient que no és el moment de fer-ho. El que no podem entendre és que discrimini a uns i es volqui amb un altre, el de sempre. I més si tenim en compte que aquest "benaventurat" diari és de caràcter provincial, mentre que aquesta revista és local, posant tot l'esment en cubrir l'àrea del poble, podem arribar a la conclusió fàcil de que Bernat Garí prefereix més les "medalles" i els farols que li puguin arribar de lluny, que tenir la parròquia informada i com seria d'agrair.

Suposam que el motiu de rebutjar la nostra sol·licitud, tal com ho hem fet amb altres representants polítics de la vila, perquè opinàs sobre la coneguda situació política dins l'Ajuntament, amb marejada de fons, haurà estat degut a l'angoixa dels seus trists moments polítics. No li recriminam el despreci a la revista, però sí volem deixar clar a tots els lectors que hem donat les mateixes oportunitats als polítics que representen un o l'altre sector de la gent de la vila.

" ES MOLI NOU "

L'Equip de Redacció de la revista "ES MOLI NOU", no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen.

El Futur de l'illa

Pensava escriure sobre les possibilitats que pot tenir una persona amb un bon endoll. La veritat és que pareix que es valora molt més un bon "padrí jove" que els bons coneixements. És trist, però així està succeint a totes parts, llevat de qualque excepció. Hi pensava escriure però no ho feré ja que tal vegada podria ferir susceptibilitats, però el que més m'ha decidit a canviar el tema és el veure cada vespre en el telenotícies imatges de com s'estan cremant els nostres boscos, la majoria per imprudència nostra. I el vertaderament greu és que un alt tant per cent d'aquests boscos pertanyen al litoral mediterrani. No cregueu que ara vagi a moralitzar sobre les actituds cíviqes dels ciutadans, sinó que vull fer una reflexió, que es podria resumir en una qüestió: COM ESTARA AQUESTA ILLA DINTRE D'UNS QUANTS ANYS?.

La contesta no és molt favorable, i és que el futur de l'Illa és molt negre,...que som pessimista, pot ser, pero vegeu els següents raonaments:

Veiem com cada any el nombre d'incendis és més elevat, i no es cremen quatre pins; es parla d'hectàrees, es a dir, que el nombre de zones verdes disminueix.

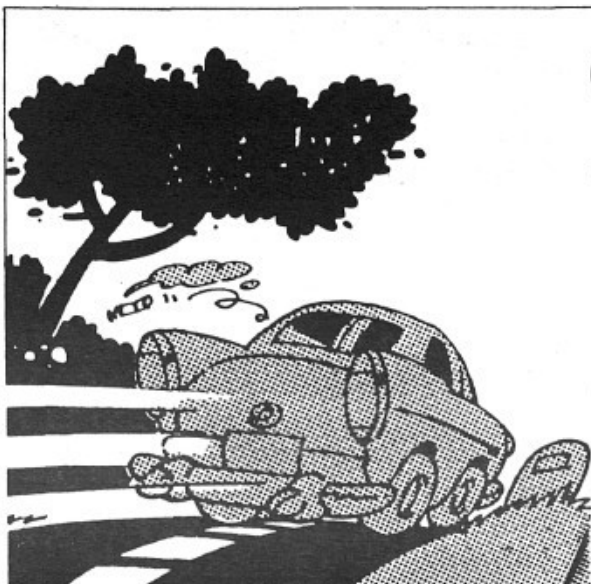
A això hi podem afegir que les construccions també ajuden a fer minvar els arbres en progressió aritmètica.

Ja es sap que com menys boscos manco protecció hi haurà de les pluges torrencials. Endemés, està demostrat que on hi ha poc bosc plou menys i es produeix un fenòmen de desertització a llarg termini.

A aquests dos problemes es pot afegir el de la salinitat de l'aigua. Cada vegada són més els pous d'aigua salada, i si no preguntau-lo a la gent de Campos o Sant Jordi. L'aigua salada destrueix la terra sens cap possibilitat de recuperació al cap d'un temps. I al viure en una Illa la terra no és infinita; més bé és relativament petita l'area de terra de l'Illa de Mallorca.

La veritat és que he pintat el panorama molt negre, però crec que són fets reials. Fa 25 anys, si haguessim previst el panorama actual de l'Illa no ho hauriem cregut. Doncs imaginau-vos amb el ritme de vida actual, que serà dintre de 25 anys, i no diguem dintre de 100, sempre i quan no es canviï l'actual política que segueix el govern (tan central com autonòmic).

MARIA SANSÓ

Circulant per carretera, mirau prim amb el foc

Si sou fumador, no tireu mai un misto encès o una llosca per la finestra de l'automòbil. Fàcilment podrieu provocar un incendi forestal. Pensau que per calar foc basta mol poc i que els mals ocasionats no tenen remei més que a força de temps.

Amb el foc, hem de mirar prim.

Evitem els incendis forestals

CONSELL INSULAR
DE MALLORCA
SERPREISAL

Mallorca
cada dia més

Bernat Garí es nega a crear una "Comissió PER SUPOSTES IRREGULARITATS EN

Els representants del Partit Socialista de Mallorca, el d'Unió Mallorquina i la regidora independent Bàrbara Català, han demanat la convocatòria extraordinària d'un ple per destituir al batle del seu càrrec. Anteriorment, Bernat Garí es nega a convocar sis plens demanats per PSM-UM-Català. En un d'ells, es demanava la creació d'una "COMISSIÓ INVESTIGADORA".

En aquests darrers mesos, la vida política del nostre poble, ha sofert una metamorfosi que poca gent podia preveure.

Veritablement, els esdeveniments bullits a l'Ajuntament, i de forma especial el poc clar desenvolupament de les oposicions el passat mes de juliol, han desencadenat una crisi que tal vegada tardarà varies setmanes en solventar-se.

En les darreres actuacions polítiques, el batle i companyia sense adonar-se'n han destapat el pot de les seves "essències", del seu "bon esperit" i de la seva "honradesa", a Sebastià Nicolau, home que fins a començament d'estiu havia donat suport al grup d'Aliança Popular de Vilafranca.

I sense adonar-se'n es capficaven a un precipici de conseqüències a veure-les venir, però que de cap manera agradoses pels qui fins ara han duit el timó del nostre Ajuntament.

La suposta "mala jugada" d'AP a les

oposicions per elegir nou auxiliar administratiu a l'Ajuntament, i en les que com es sab, sortí "elegida" la filla del president local d'AP va crear també varis enfrontaments entre el propis membres del grup conservador, ja que no era un totsol el qui hi tenia interessos en joc. El favoritisme cap el cap gros d'AP-Vilafranca fomentà els que les "estirades" estassin a l'ordre del dia.

Avui per avui, el nostre batle es veu obligat a lluitar contra dues corrents. Una, la pitjor, l'encalç polític de la nova coalició PSM-UM-Bàrbara

Català. L'altre, la crisi dins el mateix grup d'AP.

Què pot passar en el nostre Ajuntament, des de l moment en que el batle perd la confiança de la majoria absoluta de regidors?

Doncs que el batle dimitiesqui i convoqui la celebració d'un ple extraordinari en el que sigui elegit, el qui la nova majoria absoluta cregui més convenient. Fet que lògicament no s'ha produït, tenint en compta la forma d'actuar de Bernat Garí al llarg dels tres darrers anys. Què el grup majoritari a l'Oposició Municipal, prengui l'iniciativa de presentar una moció de censura al batle, explicant les raons del cas. Fet que tampoc es donarà, per esser en opinió del PSM un camí un tant massa llarg per fer sortir el batle i segons estableixen les actuals lleis del Règim Local.

En els casos, com el que ens ocupa, en que el temps juga a favor del batle, el camí més curt es la

Investigadora". L'AJUNTAMENT DE LA VILA.

petició de convocatòria d'un ple extraordinari per destituir al batle del seu càrrec i acte seguit nomenar nou batle. Així ho ha fet la nova majoria PSM-UM-Bàrbara Català. En base a aquesta sol·licitud el batle disposa d'un terme inferior a set dies per convocar el ple. Si no ho fes així, un recurs al Tribunal Suprem obligaria a aquest darrer el posar data de celebració del ple que s'hagi demanat extraordinàriament.

EL BATLE TÉ DOS MESOS PER CONVOCAR EL PLE EXTRAORDINARI. EL QUE HAURÀ DE DEBATRE LA SEVA DESTITUCIÓ.

En aquest darrer cas, el ple s'haurà de celebrar dins un terme de dos mesos.

El PSM-UM-Bàrbara Català el passat 18 d'agost demanà al batle la celebració de sis plens extraordinaris per discutir entre altres, els següents temes:

- Proposar la formació d'una COMISSIÓ INVESTIGADORA de les obres de l'obertura dels carrers.
- Anular les despeses de representació i de dietes de la corporació. Anulant les pagues que té destinades el batle i demés regidors.

- Formar una Comissió de Festes de Santa Bàrbara.

- Demanar que el batle explicàs quin mètode es va emprar per valorar els coneixements dels aspirants, en les oposicions per a auxiliar administratiu que es celebraren el passat 28 de juliol. També s'hagués demanat que s'aportassin les proves realitzades per escrit dels aspirants i que els regidors les poguessin veure i examinar.

- Proposar l'anulació de les delegacions i formar noves comissions.

Aquests sis plens no foren convocats pel batle. Acte seguit la nova majoria decidí la petició d'un ple extraordinari per destituir al batle de la vila. Petició que segueix el seu curs burocràtic a l'hora de tancar aquesta redacció. De totes formes dintre de poques setmanes

es sabrà el camí pres pel grup d'AP, cara a aquesta perdua de confiança per part dels regidors de l'Oposició.

Els motius que expliquen, PSM, UM, i Bàrbara Català per demanar la destitució de Bernat Garí com a batle són els que a continuació segueixen;

- Obstaculitzar la feina de l'Oposició Municipal, prohibint l'accés a tota la documentació municipal.

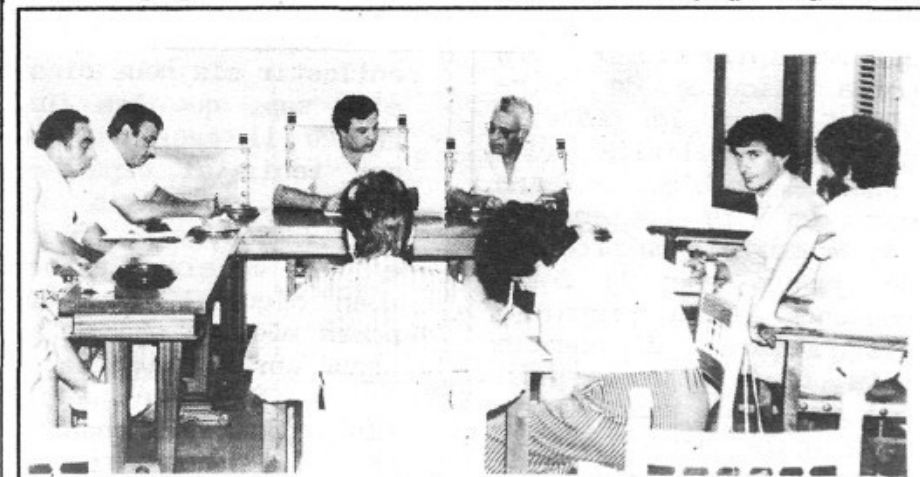
- Negar-se a admetre mocions presentades correctament per l'Oposició, d'acord amb la llei vigent.

- Favoritisme en la contratació de personal municipal.

- Favoritisme en la concessió de llicències d'obres.

- Abús d'autoritat al invadir propietats privades fora permís dels propietaris.

(Passa a la pàg. següent)

(Ve de la pàg. anterior).

- Realitzar obres fora del projecte ni pressupost necessari.

- Concessió de subvencions a entitats culturals de forma discriminatòria i partidista.

- Esperit totalment antidemocràtic en totes les actuacions, menyspreciant a l'Oposició.

- Abús del poder que li correspon com a president de la corporació

En base a aquests punts PSM-UM-Bàrbara Català estan treballant i preparant el ple que s'acosta i que porta etiqueta de "històric" per la mateixa història política del nostre poble. Feina que es fa extensiva als treballs d'un programa de govern que de forma conjunta estan preparant els membres d'aquesta nova força progressista, pel temps que resti fins a la propera convocatòria de "eleccions municipals".

MIQUEL BARCELÓ.

DIARREA MENTAL

Pels qui tinguin dubtes de què és això, els diré que no consisteix en posar-se un orinal pel cap, ni molt manco fer les funcions orgàniques per les orelles.

La diarrea mental, segons un famós articulista espanyol, és un símptoma que es diagnostica amb el grau mitjà de gravetat. La psicologia moderna la tracta com a una malaltia il·lògica, irracional. L'home està fet per raonar segons digui la seva consciència. La influència de terceres raons pot ésser perjudicial per les neures estàtiques convertint-les amb simples titelles del qui tingui domini damunt aquesta consciència. Conclusió... més bo de entendre serà que pensem que així com a vegades menjem coses dolentes i després el nostre ventre ens ho fa pagar car, sobretot amb el paper higiènic, idè a aquestes terceres raons o persones fan que dominin les consciències més dèbils, i a la vegada hi fiquin tot el que ells tinguin ganes de ficar-hi. Són molt bons de triar entre la multitud aquests personatges influenciats, xerren i xerren, disberat darrera disberat, vomiten paraules i fets com si de diarrea es tractàs.

Pareixen conillets i ho fan pagar als qui estan més devora, com si aquests fossin un "escusat"

No us vull avorrir més i pensau en això que heu llegit. Els qui patesquin aquesta malaltia que es reposin aviat, i els qui n'esteu alliberats fugiu-ne d'ella.

JAUME RABASSA

SÀVIA NATURA

Aviat acabarà l'estiu i tornarem entrar dins la tardor, amb dies de tempestes, fred i plujes. La NATURA, sàvia tota ella, sab enllestir els seus dies amb diferents tonalitats; ella sap, que les fulles dels arbres de fulla caduca li cauran i estarà un temps despallada per tenir al cap d'un temps uns nous brots i fullam.

Sap, la sàvia NATURA, que no caurà en els mateixos errors d'abans... . Sap, que quan sigui l'hora de néixer els nous brots, podrà mostrar gojosa l'esplendor del seu fullam; sense por ni covardia.

Sap, en definitiva que no caurà en els errors de nosaltres els humans. Intentem no caure nosaltres dins els errors que un no molt llunyà dia varem criticar.

ANTONIA BOVER.

HISTÒRIA DEL SOLAR PER A LA RESIDÈNCIA

Si vull parlar d'aquest tema és perquè n'hi ha que no perden ocasió de remoure això per fer quedar qualcú malament donant una informació en gran part falsa.

Tornant enrera, a la compra del solar del Cremat, es va comprar per l'Ajuntament, amb els doblers de tots, per a la construcció de la Unitat Sanitària i també perquè servís per fer-hi una Residència. Això ho va fer l'Ajuntament. Hauria fet l'Ajuntament de llavors la Residència si hagués rebut cap subvenció?

Us recorda l'amo en Sebastià quan em diguéreu que el solar de la Unitat Sanitària ja estava amb els papers a punt i que sols faltava firmar-los pels qui estassin a l'Ajuntament? (això era després de les eleccions i abans de votar batle). Jo vos vaig dir que no ho creia així, ni que fos tan bo de fer, i em contestareu que sí, que ho sabieu de bona tinta. Qui vos va prometre el que no podia complir?

Per què aquelles presses en donar o vendre el solar per part d'AP en aquell Plenari?. Quan el batle m'havia comentat en més d'una ocasió: "Ja ha tornat venir l'amo en Sebastià per lo del solar i jo no sé com l'hi he de dir que això no es pot fer". I partiren a escampar una notícia falsa: UM i PSM no volen Residència. Quan la realitat és que després de demanar a la Secretària de l'Ajuntament si legalment es podia fer, ella contestà ben clar: "Regalar, l'Ajuntament no ho pot fer, vendre s'ha de mirar com". Demanarem, llavors, que s'estudiàs com un bé per a tots, el solar, es podia vendre a una Associació particular (després del Ple, rebérem una carta en termes duríssims i que a petició meva quedà reflexada al llibre d'actes de l'Ajuntament).

Convocada, per part de la Comissió de Cultura, una reunió entre la directiva de l'Associació i l'Ajuntament, ja que a més del solar es demanava l'ajuda de l'Ajuntament, vaig proposar la creació d'un PATRONAT mixte (ASSOCIACIO-AJUNTAMENT) on l'Associació tendria el control i l'Ajuntament participava

directament i, per tant, tot el poble. Per cert que havia demanat un informe jurídic sobre la creació d'un Patronat mixte i no va estar fet: la secretària va dir que no tenia temps.

Davant la meua proposta, s'hem va contestar ben clar que "Això ja està discutit d'abans i ho tenim ben decidit, no hi volem ni Ajuntament ni monges ni capellans". Vaig avisar que d'aquesta manera de l'Ajuntament sols podrien tenir una petita subvenció anual. També vaig demanar si, en cas de vendre els solars a l'Associació, l'Ajuntament tenia dret, pagant les despeses, de dur a la Residència qualcú que ho necessitàs. S'hem va contestar que no, que dret, cap ni un.

I així quedarem amb la intenció de vendre els solars, crec que per part de tots els onze, però poc temps després s'ens va informar que el solar ja no interessava.

Si escric això és perquè veig que n'hi ha molts que no saben quasi res del que passa, i perquè pens que els vells i els nins es mereixen molt de respecte.

Encara diuen els estatuts que no es pot fer política?. Jo el que pens és que sols es vol una POLITICA. Per això vul! parlar, l'única manera de tenir llibertat és que hi pugui haver totes les polítiques.

Aquestes festes al President Canyelles, ¿no són política?.

El qui es cuida de convidar i dur qui ha de ballar ¿no fa política?.

Com és que un homenet després d'anar al teatre a Palma diu: "O en Jeroni Albertí està a favor nostre?, ens havien dit que sols era en Canyelles". Es fa política?.

Sé que n'hi haurà que tornaran dir que vull tomar la Residència, però jo vull dir que precisament perquè desitg que vagi bé no em puc callar tot això, i que segueix creient que una Residència sense monges, Ajuntament i Parròquia és pràcticament impossible que funcioni, i que amb el solar i amb les mateixes circumstàncies, avui, tornaria esser el mateix.

SEBASTIÀ NICOLAU, Regidor d'UM a l'Ajuntament.

PLORAR EN SILENCI

El qui plora en silenci
dins el cap sempre fila,
i de tan en tan cabila
com passar s'existència.

Vint-i-tres anys fa que plor
i no trop consol en lloc,
s'esperança a poc a poc
sempre està mor no mor.

A moltes parts he tocat
i he trobat poca ajuda,
tanta pena he tenguda
que "hasta" allà dalt ho he demanat.

N'hi ha que duen sort
i no passen pena de res,
no sé lo més bo que és:
viure o...una bona mort.

Res de lo que he fet m'ha servit
per viure amb tranquil·litat,
sempre hem d'estar a s'aguait
passant pena d'esperit.

El món està ple de consells
que ningú els vol seguir,
molt hi ha que discutir
perquè també té els remeis.

No dic que estigui desesperat
Ell ens dóna paciència
no "desprecii" s'existència
però de passar pena...cansat.

Per demanar no servesc
perquè he perdut s'esperança,
em queda tan poca confiança
que no m'escolta o no ho meresc.

Hem de seguir es bons consells
per poder viure tots en pau,
m'agradaria trobar sa clau
des caixonet des remeis.

Es meus ulls espantats
han vist desfullar-se sa rosa,
només puc dir una cosa:
moltes gràcies veïnats!.

Amb tot el que hem de sofrir
aquesta vida és un "fandango",
jo diria com aquell tango:
"Que triste es la vida!...¿para
qué vivir?".

JAUME NIGORRA

UN DIA EN LA NATURA

Tres partírem cap a Mortix
pensant poder anellar
no anellàrem ni vérem n'Enric
però poguérem la Natura contemplar.

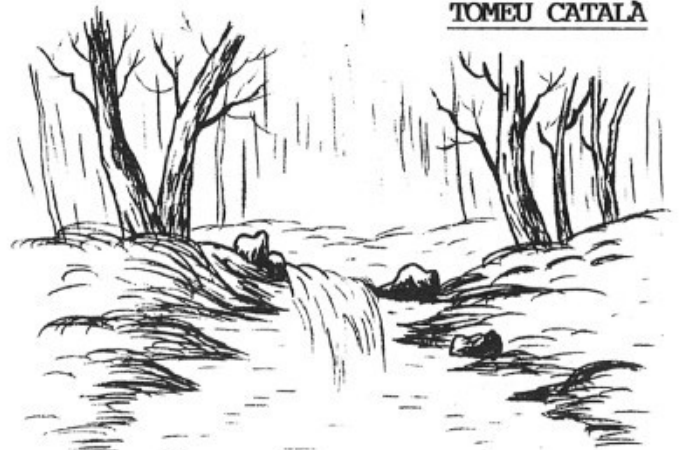
Quina és la nostra gran sort!!!
que la Natura res ens demana
i així amb respecte i molt de goig
contemplàrem l'estepa Joana
fins i tot molts de granots
i un bon concert que ens donaren;
mentres noltros estàvem dinant
els "ullets de bou" volatejaven
per damunt el nostre cap.

Vérem la "Cova Roja Reial"
un encantador i bell aucell,
"codorneres", "ferrericos", "pinçans",
tots tan preciosos com un ramell
de "romani" ben florit
vérem també qualque "ropit"
i "violetes de penyal";
"l'herba pudenta" i les "lletreseres"
"coixinets de monja" i "estepa blenera"
"ergelaques florides" i "romani"
"rapa blanca", "rapa de frare"
i el "cyclamen bolcaricum"
crec que tots tres estariem encara.
per allà dalt asseguts.

Estàvem disfrutant de la Natura
del paisatge i del bon sol.
Qui no li troba a això hermosura!!!
no disfruta en aquest món.

Endarrers ens vàrem quedar
de tornar-hi molts de pics
de la Natura disfrutar
i així passar un dia ben feliç.
Jo a la Natura li estic agraït
d'aquest sentiment que en mi ha despertat.

TOMEU CATALA

L'Exposició d'Art Jove, comptà amb una excel.lent organització.

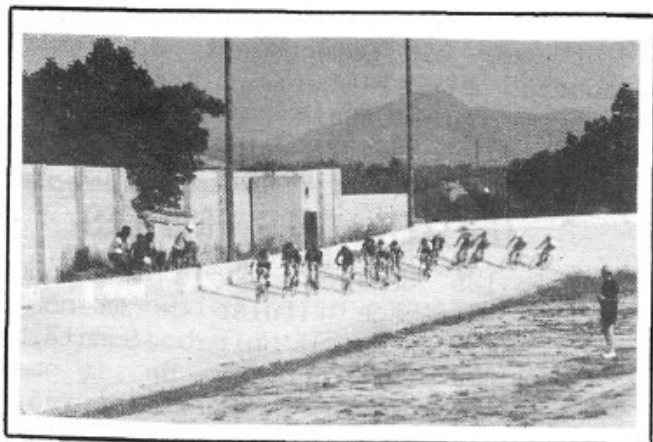

Malgrat el calor, la gent acudí com cada any al Cos de Sant Martí.

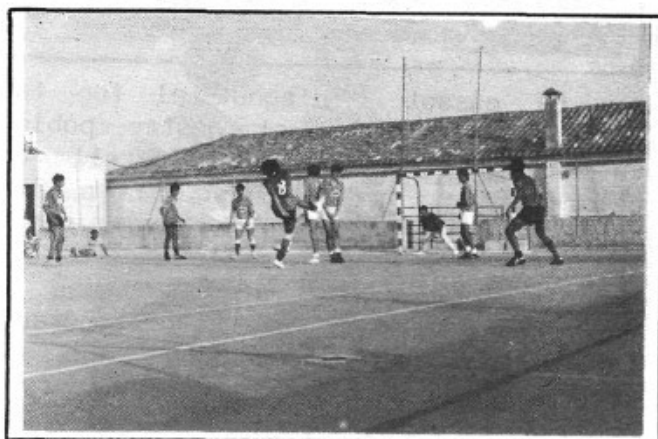

Els més menuts, com sempre feren la seva bulla, amb el dimoni i els caparrots.

PER MANCA DE MES MATERIAL FOTOGRAFIC NO PODEM OFERIR-VOS MES INSTANTANIES DE LES FESTES PASSADES I ON TAMBE LA PARTICIPACIÓ FOU NOMBROSA, COM PER EXEMPLE EL RECITAL DE TOMEU PENYA, LA COMEDIA DE X. FORTEZA O L'HOMENATGE ALS VELLS

A les bicicletes, poca gent i poc ambient.

El futbito com ja és costum, resultà molt emocionant.

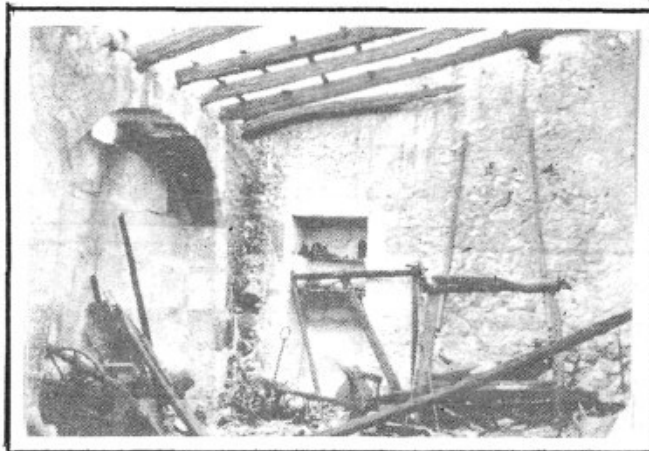
NOVA FUNCIONARI

En la setmana de festes, endemés de parlar-se de festa es parlà de les oposicions per cubrir la plaça d'auxiliar administratiu a l'Ajuntament de la Vila. Na Magdalena Ferrer havia sortit guanyadora de les oposicions i per tant passava a formar part del funcionariat del nostre Ajuntament.

LOTERIA

Madò Catalina Puila, el passat mes de juliol, va esser adjudicatària d'un despatx de loteria a Vilafranca, ja que havia estat l'única que ho havia demanat. De forma tendenciosa, algun Diari va incloure la concessió de l'administració de la Vila dins l'anomenat "escàndol de la loteria", a consell, mai tan ridícul, de certa rama política local. De totes maneres, i sempre de bona fe, nosaltres aconsellem que "qui tengui picor que se grati".

FOC A L'ANZELL

El passat 8 d'agost el foc fou de nou notícia en el nostre poble. Vàries quarterades de l'Anzell es calaren foc, afectant aquest a les "bales" de palla que estaven sense recollir, així com la palla que faltava "embalar". El foc afectà també a les cases de l'Anzell, esfondrant la teulada d'una pallissa. En el sofocament del sinistre hi participaren, endemés de veïns de la Vila i voluntaris, els bombers de Manacor. Segons algunes informacions arribades a aquesta redacció, el foc podria haver estat provocat.

AGRAÏMENT

La Comissió de Festes, encapçalada per Salvador "Morei", ha fet arribar a la nostra redacció una nota d'agraïment dirigida a tots els col.laboradors de les passades festes de la Beata. Pels cavallistes a Miquel Mascaró i Biel Petrer. Pels ciclistes a Joan Penya, Guillem Molí i Llorenç Molondro. A Toni Parric, Rafel Rabassa i Miquel "Firestone" per l'auto-cros. Pel futbol-sala a Andreu Caminer i Andreu Sabater. Al Club de caçadors, a la Tercera Edat i de manera especial a En Pere de Sa Plaça.

PSOE-VILAFRANCA

Quan estam a uns vuit mesos vista de les properes eleccions municipals i autonòmiques, dins els cercles polítics de la Vila es comencen a planejar les campanyes electorals. El primer en botar a l'escenari polític ha estat el PSOE-Vilafranca que de bo ja es prepara per presentar grup a l'Ajuntament de la Vila amb el suport dels seus 216 simpatitzants.

OH! BELLO BRASIL

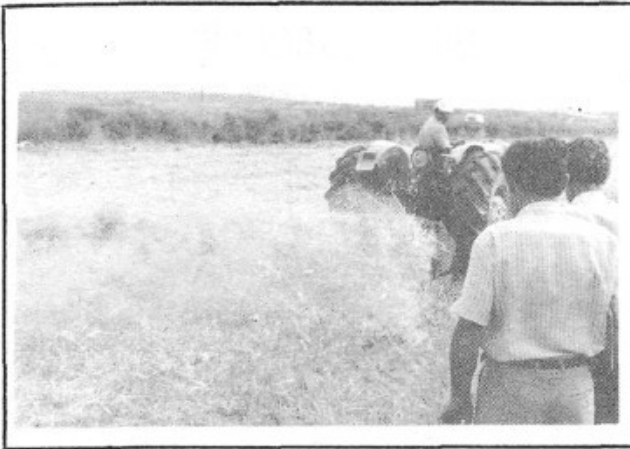
Ja torna estar entre nosaltres el rector Galmés, que ha passat unes setmanes a l'estranger de vacances, i no de "missions" com qualcú ens havia fet arribar. I és que no tothom per igual pot aguantar la "quiolor" que fa durant l'estiu.

SUPERMERCAT

El passat 31 de juliol, i coincidint amb el començament de festes, s'obria en el Carrer Principal el "Supermercat Català", un nou lloc a tenir en compte a l'hora de fer la compra.

QUEIXES DELS METGES

A les queixes de la mala hora en que el metge titular de la nostra vila medica a l'Unitat Sanitària, n'ens han fet arribar de la mala atenció del metge "Mena" de Sant Joan quan aquest està de "turno". Pel que hem sentit li agrada molt el medicar als malalts, estiguin greus o no, per telèfon.

CAMP EXPERIMENTAL

El dilluns 25 d'agost, a uns terrenys vora "Es Cruce", el Departament Agrícola de "Sa Nostra" duia a terme unes proves tècniques amb l'objectiu de mineralitzar la terra a través de l'enterrament del rostoll o de la mateixa palla. Aquest procés, com podeu imaginar, es fa mecanitzat. Amb un tractor que porta incorporat un aparell que s'encarrega d'esbocinar o capolar la palla i la deixa espargida damunt la terra. Després, amb una bona llaurada, aquesta quedarà enterrada i amb el temps es pudrirà i nutrirà la terra, deixant-la ben abonada i llesta per rebre quan sigui l'hora, la sembra de nous cereals.

Fou, en definitiva, una prova prou interessant i que resultà un èxit.

CERCAM CASA

Com molts ja sabeu, estam en el carrer de Santa Bàrbara nº 16, però com que la ubicació en aquesta casa tan sols és transitòria, agrairíem que si qualcú té una casa per llogar i on poguem instal·lar la nostra redacció, ens ho comunicàs. No precisam de molt d'espai. Amb poca cosa ens conformarem.

AUTO-CROSS

Si qualcú té un parell de quarterades de terra i li sembla o està segur que per devers les Festes de la nostra Patrona Santa Bàrbara, es a dir, a primers del mes de Desembre, no l'ha de tenir ocupat o sembrat i el volia deixar per fer auto-cros, que es posi en contacte amb En Rafel Rabassa.

UN PARC NET

Gràcies a l'esforç de gent del poble, el nostre Parc es conserva net. Ara sols hi manca que es reparin els fanals romputs i donar una passada de pintura a la barandilla que l'envolta, als mateixos fanals i també a les eines de joc que empren els nins i nines que allà van a passar una estona d'esplai. Hem sabut que un grup de gent demanaren al cap de la nostra Parròquia que posàs la pintura, que ells s'encarregarien de fer el reste, però com que el rector no es colúmpia...

... I NO PAGUEN

Meu meu, meu meu! ens han contestat alguns vilafranquers quan els hem demanat si ja havien pagat les contribucions especials de la primera fase del clavegueram. "Ens han dit que la truja està plena, però fins que mengem sa porcella no la pagarem", ha estat la resposta que més hem sentit, i que ben pensada ben pensada, no va mal encaminada.

HISTORIES DE L'ANY QUI VE

Tranquil Bernadet, quan se t'acabi la "mamella" de l'Ajuntament ja et trobaré qualche feineta a Ciutat.

Gràcies Gabriel, ja sabs que jo sé fer de tot. Inclús recollir - papers de per terre.

FULL DOMINICAL

Des del primer diumenge d'Octubre, la publicació "FULL DOMINICAL" de l'Església de Mallorca, que ara s'edita a Barcelona, passarà a ser un setmanari totalment fet a la nostra illa i els seus 8.000 exemplars repartits a través de les 150 parròquies mallorquines.

D. Miquel Mulet, ex-rector de la nostra parròquia i actual responsable de l'edició de "FULL DOMINICAL" a Mallorca, així ens ho ha comunicat. Al no poder formar part de la "PREMSA FORANA" ens han proposat endemés de l'intercanvi de revistes, que ens autoritzem, "FULL DOMINICAL" i "ES MOLI NOU", per copiar els escrits que creguem més interessants. Proposta que tot l'equip redactor accepta de bon gust. En propers mesos, per tant, tindrem un espai dedicat al "FULL DOMINICAL", al mateix temps que esperam que la nova etapa d'aquest full, sigui tot un èxit.

EL CARTER

El carter ens ha dit que els qui encara no tinguin "l'listin" de telèfon, que l'avisin i ell ferà passes.

BODES D'ARGENT

En Guillem i na Margalida de Cas Senyoret el dia 5 d'octubre, diumenge, celebren les "bodes de plata". Conviden a tothom qui hi vulgui assistir, l'horabaixa, a un refresc que estarà amenitzat pel conjunt "Sa Calobra".

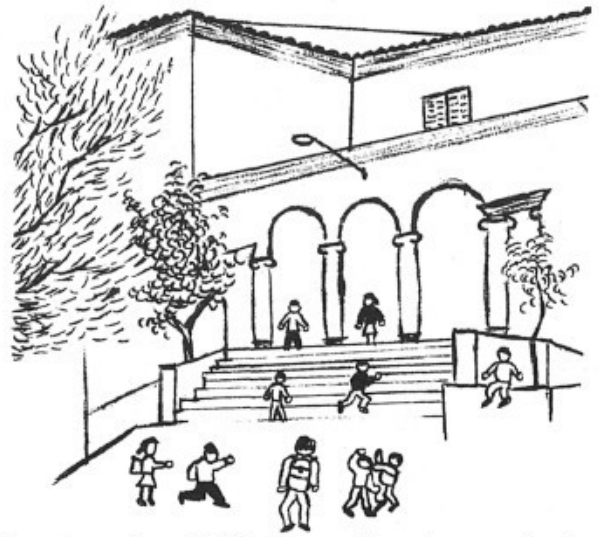
AVÍS

Us avisam. Per aquest poble s'està passejant un "estirador de llengos" que si vos agafa xerrant de demés la vos agafarà i estirarà, estirarà...i Déu sap fins on la vos ferà arribar.

JURAT DE LES OPOSICIONS

El jurat de les oposicions de l'Ajuntament va estar format per: el Batle (AP), Tomeu "Forner" (AP), Secretari de Porreres (¿?), un "enviat" de la Comunitat Autònoma (AP) i l'ex-director de l'Escola, Joan Arbona.

CURS ESCOLAR

El passat dilluns, 15 de setembre, prop de 200 alumnes començaven el nou curs escolar, amb la novetat de comptar amb nou director o millor dit directora. Magdalena Ramis Riera ha substituït a D. Joan Arbona en el càrreg. Des d'aquí li desitjam, a la nova directora, tota classe d'èxits al front del col·leqi.

Defuncions

FRANCESCA BAUZA GELABERT, ens deixava el 2 d'agost i a l'edat de 72 anys. Descansi en pau.

JOAN BARCELO MOREI, comptant 74 anys moria el 7 d'agost. En el Cel sia.

RAMON NICOLAU AMENGUAL, el 12 d'agost passava a millor vida a l'edat de 64 anys. Descansi en pau.

JOAN MAS GOMILA, de 76 anys, ens deixava el 28 d'agost. En el Cel sia.

THOMAS SASTRE ADROVER, moria a Ciutat el 30 d'agost i a l'edat de 67 anys. Descansi en pau.

CATALINA MOREI BAUZA, també a Ciutat moria el 31 d'agost a l'edat de 64 anys. Reposi en la pau de Déu.

JOAN BOVER BAUZA, passava a millor vida el passat 5 de setembre i a l'edat de 64 anys. En el Cel sia.

Fora monges i fora capellans, però sí amb l'Ajuntament, el president de la tercera edat de la vila, feu una visita al president de la C.A.I.B., tal dia com un 13 de setembre de 1985, i tal com es reflexa a la foto.

Naixements

MARIA GELABERT FERRER, filla de Melxor i de Margalida, nasqué el 19 de Juliol.

JOANA ANNA AMENGUAL SASTRE, arribà a aquest món el 27 de juliol alegrant als seus pares Antoni i Maria.

RAMON ROBLES PORTELL, fill de Màximo i de Catalina va néixer el 14 d'agost.

PILAR MESTRE BARCELO, filla de Francesc i de Martina nasqué el 12 d'agost.

ALBERT ARTIGAS CORTES, alegrà la casa d'Ernest i Anna Maria el 25 d'agost.

ENHORABONA A TOTS

SES NOSTRES CUÏNERES

CONILL A LA VALENCIANA

Ingredients:

Un conill, ceba, tomàtiga, juevert, una llesca de pa, el fetge del conill, tàperes, un poc de vi, un poc d'aigua i alls.

Posam el conill dins una rustidora en "adobo", després hi posam la ceba, tomàtiga, juevert, pa, fetge, tàperes, vi, aigua i els alls. Això es posa damunt el conill. Quan ja es cuit es treuen les tallades de conill i s'hi posa mahonesa damunt. La resta d'ingredients es passen pel passapurers i es posen damunt les tallades.

Aquest conill a la valenciana es pot fer també amb peix i es pot combinar amb patates o mongetes saltejades.

BEL CAMPOMAR

EL MON ESTRANY DELS ESTRANYS SERS

* * * * *

Soc per aquest món, una bolla de quars transparent. Em diuen Sepruqueit. Com ja vos havia dit som una bolla de quars, que conec tot l'univers, i no som com aquest món.

Sense voler, vaig conèixer aquest món, que li diuen Terra. Tot començà quan, feia una visita al meu amic Toqueit, ell em va xerrar de la Terra i em va demanar sí hi podia anar i no vaig poder negar-me.

Per anar-hi, tardava dos dotacs (mesura de temps). Quan vaig arribar, vaig quedar molt sorprès. Estava a un lloc molt obscur, aleshores veia llums de colors i uns sers que feien coses rares. Després, estava a un lloc ple d'herba petita, uns sers i una bolla com jo, blanca i negra d'un altre material que feia botar la bolla. Poc després arrib a un lloc un poc familiar, a una planta plena de màquines, experiments especials i ple d'aquells sers que pareix que dominen aquest món, que semblen llests i dominen a altres sers. Els experiments eren d'allò més atrassats. Aquests sers de que he parlat abans, es diuen homes.

El que més m'ha agradat d'aquest món, és allò que ells diuen Naturalesa. És la cosa més hermosa que té aquest món. Plantes verdes, animals tropicals, clima... Era per quedar-s'hi, però, l'home destruïa la naturalesa poc a poc i un dia arribarà en que estarà extingida.

Xerrant de l'home, és una barbaritat. Les coses que fa, és horrorós. La primera cosa que fa és, la guerra, una cosa sense sentit. Dominat per l'orgull de ser més. La segona, espenyar la naturalesa caçant animals sense necessitat, cassos com la balena, els elefants, i moltes més espècies. La tercera, l'orgull, el ser ambiciós domina gran part de la Terra. També, fa coses bones i boniques, però no són suficients. Hi ha moltes de regions on es passa fam i són ajudades, però no suficientment.

Tot aquest món és bastant estrany i curiós. Aleshores, me'n vaig anar i li vaig dir a Toqueit; "Aquest món és un poc estrany, i un poc ambiciós i també tenen bones intencions, però, entre la pau i la guerra, s'ha de conèixer com és.

NÚRIA ARTIGAS CORTES.

SEXT CURS.

* * * * *

EL VELLET

Hi havia una llibreria molt gran i grossa i en ella hi havia un vell al qui li agradava molt llegir aquells llibres, però un dia sortí de casa per anar a comprar.

El vell tornà i se'n va dur una gran desil.lusió al veure que li havien robat tots els llibres. El pobre home, va pensar en anar a fer una denúncia al rei, però al final va decidir seguir

ell sol. Va consultar un llibre que tenia a ca seva i en el que deia que trobaria els llibres, sí trobava la ciutat perduda.

El vell es posà en camí per trobar la ciutat perduda, però pel camí es va trobar amb un canet que estava ferit a una cama, l'home sabia que sí no trobava la ciutat no recuperaria els seus llibres tant estimats. Així i tot, va curar el canet i li va posar un nom. El vellet li va dir, "A partir d'avui et diràs Lipis", i ells dos seguiren el camí.

Quant els aliments s'acabaven i quan ja casi era de nit, va sentir plorar. Era la veu de un nin de uns quatre o cinc anys, el va agafar i li demanà el seu nom. El nin li va dir que es nomia Tito.

Tito, Lipis i el vellet varen continuar caminant fins que es varen trobar amb una gran il.luminació. Ells pensaren que es tractava d'una visió, però efectivament era la ciutat. Allà demanaren pel màgic. Amb unes hores d'esperar a una gran sala, el màgic els va atendre. El vell bibliotecari li va explicar tot, el mateix que el màgic, que li va dir que ell ja ho sabia.

Per això les coses que no són d'un, no s'agafen, sinó pot passar el mateix.

JOAN MASCARÓ BAUZA.
OCTAU CURS.

* * * * *
* * * * *

... I COLORIN COLORAT, ELS CONTES S'HAN ACABAT

En aquesta edició, acabam la publicació dels contes guanyadors de la III SETMANA DEL LLIBRE, celebrada en el nostre col.legi públic. Agraïm als nins i nines que resultaren premiats, la cessió dels contes, al mateix temps que esperam prest poder seguir publicant treballs dels nostres escolars en

" ES MOLÍ NOU "

SETEMBRE A FORA VILA

--- Per Antoni Nicolau ---

Malgrat que a foravila sempre hi ha feina i que tot segueix sempre el seu ritme, es pot dir que amb l'arribada del mes de setembre comença una altra vegada més l'any agrícola.

Podem recordar idò, que aquesta anyada passada ha estat bona en general, ja que varis productes han tengut bon preu, com els alls, les ametles, etc., i també el bon rendiment que en quantitat de gra han donat les terres de secà.

Però la incertesa que enrevolta foravila fa que no tengui res a veure un any amb l'altre, i per això, l'únic que podem fer ara és preparar bé les terres amb un bon goret i, si el temps acompanya, tornar a collir una altra bona anyada.

Hauria de ploure prest per tenir bon llaurar, i sobre això vull exposar una cosa que vaig sentir dir al senyor Galmés, tècnic agrícola de "SA NOSTRA": No convé cremar els rostolls, ja que una vegada tapats amb una bona llaurada, i maldament siguin magres, sempre són fems.

En aquest sentit vull dir també que vaig llegir al diari del diumenge passat que s'estan fent unes proves a uns camps experimentals de "Sa Nostra", de no arreplegar la palla, i així deixar-la fer per a enterrar-la i que serveixi d'abono per l'any que ve.

Casi tothom sap que per adobar la terra no hi ha res com el fems d'animal. Així doncs, els abonos, nitrats, fosfats, etc. només s'haurien d'emprar com a complements i no com a substituïts del fems, ja que la utilització continuada arriba a cremar la terra, conduint a la llarga a la infertilitat i empobriment del sòl.

Pels qui tinguin aigua a mà i el terreny preparat, ja poden començar a sembrar les faves calentes, espinacs, raves, cols, enciam, etc.

Referent als arbres, direm que encara molts d'ells tenen els fruits i que maldament ja els hagim collits, em diuen que per a començar a exsecallar-los encara és un poc prest i que convé esperar un poc.

GABRIEL CAÑELLAS PRESIDENT DE LA COMUNITAT AUTONOMA

Fa ara poc més de tres anys que aquesta Comunitat Balear va accedir a l'Autonomia. Així és que fa tres anys que som "autonòmics", entenent això com a fórmula d'autogovern regional dins aquesta nova estructura o vertebració de l'Espanya de les autonomies, fórmula que, de qualque manera, ens permet ésser cada dia més "nosaltres", perquè som nosaltres qui promulgam lleis d'àmbit regional, ens governam nosaltres i feim, en suma, allò que nosaltres creim més beneficiós per a la nostra Comunitat. És cert que Balears va tenir de bon començament un sentiment comunitari no gaire afí amb la idea autonòmica que tenien d'altres regions espanyoles, però amb el temps crec que hem aconseguit una cosa important i és sentir-nos identificats amb el fet autonòmic a través del desenvolupament estatutari i el funcionament institucional de la nostra autonomia. Aquest és, a tres anys de l'entrada en vigor de la Llei Orgànica de l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears, una fita assolida de les més importants: haver anat creant entre la població un sentiment autonòmic que abans semblava estar una mica adormit.

I això ha estat possible, continua éssent possible, gràcies al bon funcionament de les nostres Institucions i, sobretot, del seguiment que el poble balear fa d'aquest funcionament, que li permet conèixer les realitats i també les dificultats amb què va topant la nostra autonomia perquè sigui tan efectiva con tots voldríem. Hem de partir, una vegada més, de la base que tot estava per fer, que a nosaltres ens corresponia col·locar els ciments d'un edifici que s'està construint i que, en tot cas, sempre estarà en obres. Però no es tracta tan sols de "fer" autonomia, sinó també de disposar dels mitjans necessaris perquè l'obra no s'aturi i funcioni al ritme previst i desitjat. I és aquí on el Govern ha trobat més obstacles. En efecte, molts dels nostres esforços s'han hagut de dedicar a aconseguir que ens fossin transferides competències en dura pugna, a vegades, amb el Govern central. A aquestes altures, fins i tot, no tenim encara solucionat el tema del finançament,

el qual continua éssent el problema principal que té plantejada la nostra Comunitat Autònoma, i és sabut que, sense doblers, ningú no va enlloc. Però aquest no és un problema, la solució del qual depengui de nosaltres, sinó que quedam a expenses de les decisions del Govern central, no sempre tan identificat amb el fet autonòmic com seria desitjable.

Però, al marge d'aquesta incomprensió la nostra autonomia ha crescut i ha anat fent-se més gran en aquests tres anys. La gestió del Govern ha estat encaminada a crear riquesa i benestar i, d'alguna manera, a adequar-nos, dins les possibilitats, a les exigències que planteja la nostra entrada a la Comunitat Econòmica Europea. Les millores aconseguides al llarg d'aquests tres anys de govern proven que s'ha fet qualque cosa, fins i tot una vegada vençuda la inèrcia inicial de qui parteix pràcticament de zero. S'ha treballat en àrees tan dispars com sanitat, obres públiques, cultura, ramaderia i agricultura...i tantes d'altres. S'ha fet tot el possible i, en alguns casos, fins i tot més. Partint del no res, avui tenim en funcionament una autonomia a ple rendiment que, contràriament al que es pensava, no costa al ciutadà ni una pesseta més que quan erem un simple apèndix de l'Administració de l'Estat. Hem, certament, millorat en molts aspectes. I hem avançat molt també, encara que no tan com tots voldríem per les raons exposades abans. El més important, amb tot, és que hem pujat a un tren en marxa que ens du a bon destí.

—CONSELLS DE SANITAT—

LACTANCIA DEL NOU NAT

Avui en dia tenim l'opció de poder escollir entre lactància artificial (donar el biberó) i lactància natural (donar el pit), aquesta la més antiga i de sempre, fins que es varen introduir les llets artificials.

D'aquestes darreres, de les llets artificials, sempre hi ha casos en que l'emprar-les es fa necessari, com per exemple una intolerància a qualche substància de la composició de la llet materna o també quan hi ha els casos en que certes malalties de la mare o del nin, la poden contraindicar, però aquestes són una minoria. Normalment sempre és recomanable la lactància materna per les avantatges que té damunt l'altre.

Entre les moltes avantatges de donar el pit són de tenir en compte les següents:

- No necessita cap tipus d'esterilització.
- Més còmoda.
- En quant a l'afectivitat, hi ha una relació mare-fill més forta pel contacte físic.
- La matriu torna més depressa a la seva situació normal, ja que es contreu per les xupades del nin.
- I entre altres, perquè és la més econòmica.

Hi ha que dir que en un principi, quan es dona el pit, és necessita molta més paciència que en la llet artificial, degut a que el nin s'ha d'esforçar un poc més. La pujada de llet tarda normalment uns 2 o 3 dies, o sigui, que el nin pot passar una mica de gana, podent-se suplementar amb qualche biberó, però en la majoria de casos no fa falta ja que en aquests primers dies puja el calostre que alimenta al nin i és més digerible per l'infant, inclús que la mateixa llet materna.

Però és clar, si el nin plora la mare s'angoixa i es posa nerviosa dificultant la pujada de la llet. Si la mare té el mugaró pla, el nin, al mamar, trobarà més dificultat per

xupar. Aquest problema és pot solventar estimulant amb una mugaronera o de forma manual, essent aconsellable durant els darrers mesos de l'embaraç.

En definitiva, les avantatges superen els inconvenients, per això es recomana molt més la llet materna i si pot durar sis mesos, millor que si en dura tres.

FRANCESCA BAUZA

CORRECCIÓ DE BARBARISMES

referents a:

ALIMENTS

Barbarisme Forma correcta

ALMIBAR	almívar
ANXOA	anxova
ATUN	tonyina
CALDO	brou, suc
FIAMBRES	carns fredes
JAMON	cuixot, pernil
MAIS	blat de les Índies
MANTEQUILLA	mantega
MERMELADA	melmelada
PASTEL	pastís
QUEMA	crema
SIFON	sifó

CONSELL INSULAR DE MALLORCA

NOU EXIT DEL FUTBOL SALA, EN EL III TORNEIG LOCAL

En un partit de màxima emoció, l'equip de futbol sala de "ES CANTÓ" es va proclamar el passat 3 d'agost -el diumenge de festes-, nou Campió del torneig local al imposar-se a l'equip de "ES NIU" pel tanteig de 2 - 3.

2	3
ES NIU	ES CANTÓ

“ES CANTÓ” CAMPIÓ !

Més emoció, pràcticament impossible. Fou sense dubtes la millor de les tres finals que hem pogut presenciar en el Poliesportiu de l'escola, en les seves tres primeres edicions, com escenari d'un torneig que ja ha tret arrels. A qui més qui manco li podia semblar aquesta, la darrera final, un partit d'un sol color, el de ES NIU. ES CANTÓ no pareixia, en principi, un finalista per fer front als campions del 85, encara després d'haver eliminat en les semifinals, i després d'acabar el partit empatat 2 a 2, en la tanda de penaltis a l'equip dels JULIANS, un dels favorits no sol per jugar la final sinó també per guanyar-la.

Però com que el futbol no és una ciència certa, el voler no basta ni tampoc el sortir com a grans favorits pensant que el partit ja està mig guanyat, l'equip de ES CANTÓ demostrà, volent, podent i sabent-ne, que la seva presència en la final del torneig no era una casualitat, sinó una constància de lluita, tècnica i fe, acompanyades d'una joventut tendre, amb unes possibilitats que en principi podien semblar fantasia i que al final foren reals.

LA CLAU DEL PARTIT

L'equip que compta amb un jugador sobre el qui cau la gran tasca de dirigir l'orquestra té el gran avantatge de què quan el director funciona o se'l deixa funcionar, l'orquestra va una meravella; en canvi quan no pot agafar el to degut o se li pren la batuta de les mans, la seva orquestra, el seu equip, es converteix en un equip vulgar i prou vulnerable. I aquesta fou la desgràcia de ES NIU, que va veure com En Montserrat de ES CANTÓ no sols es fermava bé les sabates, sinó que fermava els cordons a les de "Es Sabater" de ES NIU, no deixant-los moure dins un entorn de camp propi, mentre els seus companys d'equip no sols es defensaven amb ordre dels desorde-

ats "aucellets", sinó que també procura- en, de tant en tant, treure un contra- tac, endemés d'organitzat, eficient.

xí, passats els deu primers minuts, un d'aquests contracops rematat er Jaume "Barraques", ES CANTO ja adelantava en el marcador. Anava durar poc l'alegria ja que no tardaria a veure ES NIU, mitjançant Peller, en guiar el partit.

Amb l'1-1 acabaria la primera etapa. En el segon temps, i ja en els primers minuts, ES NIU imposà un major ritme de joc, però ES CANTO no afluixava la corda. Una despistada en la defensa dels blancs que es complís el primer quart de joc, va permetre que Andreu "Sabater" adelantàs ES NIU amb un 2-1 que pareixia a punt de esfondrar a l'adversari. Però no es més lluny. ES CANTO, com si res, va seguir amb el seu joc seriós i ordenat, responent amb contraatacs perillosos a les intencions de l'equip d'ES NIU i va sentenciar el partit.

A poc menys de cinc minuts per complir-se el temps reglamentari, en una sèrie d'atacs de ES CANTO, un altre cop i enpatant-se de nou el partit, el baló s'enfonya dins la porteria de Tià Ponso en una jugada culminada per Xapira, i que provocà l'explosió d'aplaudiments en el Poliesportiu d'un públic que es començava a decantar pel, en teoria, més fluix. En el temps restant, ES NIU, a la desesperada i amb poc ordre, no seria capaç de rompre l'equilibri del tantejador, arribant a una pròrroga de deu minuts dividits en dues parts.

CLASSIFICACIO FINAL

- 1- ES CANTO
- 2- ES NIU
- 3- SES GACELES
- 4- JULIANS
- 5- SON PARXANA
- 6- SA PAPARRA
- 7- SA PLAÇA
- 8- BAIX DE LA VILA
- 9- PERE MOREI C.
- 10- RUISSOS BOYS

Es vivia l'emoció, el públic es divertia de bo, l'espectacle bé valia la pena: ES CANTO volava més alt que l'adversari. Els "aucellets" no podien aixecar el vol. Una murada de cantó era insalvable. Als tres minuts de la primera part de la pròrroga, una jugada ben teixida de ES CANTO acabava amb remat ras de Miquel "Moleta" que traspassava la línia de gol.

Era el 2-3. La sorpresa estava servida. Nervis en "Es Niu", alegria en "Es Cantó". Canvi de camp, restant cinc minuts. "Es Niu" a la desesperada, jugant contra el temps la defensa i - "Es Cantó" fermant la defensa i - sortint al contracop. Després d'uns minuts incerts, la pitada final. - **"ES CANTO", NOU CAM PIÓ DEL III TOR NEIG LOCAL DE FUTBOL**. **SA SALA.** **gut**

Acabavem de veure una gran final sense entrega de trofeus en el mateix Poliesportiu de l'Escola, única seu de l'esport a Vilafranca. Fou una veritable llàstima el que els nous vestuaris no poguessin esser inaugurats en el marc d'una competició que reuní a varis centenars de vilafranquers entorn a una competició esportiva eminentment de caràcter local, però d'una gran força popular.

TREPITJAR ELS POBRES

ESCOLTAU ELS QUI TREPITJAU
ELS POBRES... (Amós, 8,4).

Després d'una aturadeta per les vacances, tornarem al treball, empenyent causes justes; no les causes de fer sants dels difunts, que bé estan allà on són, sinó les causes dels vius, els qui ens ha tocat viure en aquesta terra i avui.

Idò començarem per la frase: "trepitjar el pobre...". Quan pronunciam la paraula "pobre", normalment volem dir que és gent qui no té per a viure, que no té casa o que li falta el pa, etc. Ara se'ls ha posat una nova etiqueta: "els marginats", i així, dient aquest nom ja ens quedem tranquils, el Jaume Santandreu els recueix i nosaltres podem seguir el negoci.

Pens que seria millor no dir pobres o marginats, sinó més aviat: la vergonya dels rics i la desgràcia dels poderosos o l'abús dels qui han estat elegits democràticament per solucionar problemes.

Per treure un cas concret diré que al maig del 85 el batle de Manacor va anar a una casa necessitada del carrer del Remei acompanyat de l'aparellador de l'Ajuntament i prometé davant meu fer un bany en condicions perquè no n'hi havia. Aquest mes d'agost del 86 hi he tornat i encara no no s'ha fet res.

Realment, Jesús no emprava la paraula pobre amb el sentit que li donam nosaltres. Més bé li donava el sentit de lluita, d'entrega voluntària i lliure d'un mateix, sense parlar del que es pugui perdre de riquesa, béns, etc; donant per suposat que el particular no té cap valor i només en té quan és de tots, quan és poble, quan és comunitat. D'aquí es deriven conseqüències lògiques: els rics i els poderosos volen o diuen que estimen els desgraciats, els invàlids, els sense pa, els fills que ells han engendrat robant-los la seva part; però als pobres segons l'Evangeli, segons els profetes, als qui lluiten, els odien, els ataquen i els persegueixen. Es que els qui ho tenen tot estan disposats a fer almoïna, però de cap manera rebaixar-se a compartir perquè això ja seria comunisme i resultaria dolent per la seva butxaca, encara que fos bo per la seva vida i la dels altres.

PERE FONTS

NOVES DE LA VILA

A continuació us reproduïm part d'un article que va sortir al diari ABC de Madrid el passat divendres dia 12, i signat per Santiago Castelo, enviat especial per a les cròniques d'estiu a Mallorca:

"Lo curioso es la vigencia de la otra Mallorca: la tranquila y segada Mallorca del interior, con sus tradiciones y sus encantos. La Mallorca de sus barberos como Mateu Morlá, Biel Cai o l'amo en Melxor, que siguen afeitando en la trastienda del Café de Villafranca con el aparato de radio puesto y la conversación pronta, o la Mallorca de las bordadoras tradicionales, Francisca Cioneta o Montserrada Revella... Todo un mundo sereno y cordial que hace su vida en los pueblos tranquilos sin importarle los vaivenes del turismo británico."

Així que ja ho sabeu, a Madrid i tot en saben noves de nosaltres.

Amb

BARCELONA'92